

Tsingtau den 4 aug. 1926.

No. 20.

Ant. 25/8
1926 11/9

Kära Storasöster.

Innerligt tack för brev av den 12 juli som kom mig tillhanda dagen efter min födelsedag. Hade jag varit i Kaomi eller om du haft adressen hit, hade det kommit precis på själva högtidsdagen.

Jaså du fick ditt födelsedagsbrev så tidigt, som den 3 juli. Ja jag tänkte på det efter det jag sänt brevet att nu kommer allt Esters lyckönskningar alldeles förtidigt, men det är kanske bättre att de kommer lite förtidigt än försent men det kunde ju varit mätta på det.

Du säger att jag är duktig i att vara ute i tid med mina brev. Jo jag tackar jag. Tror du inte att jag precis glömmer utav att sända lyckönskningar till självaste min tvillingbror förrän det är alldeles försent. Saken är nog den att jag tänkt så här. Härnest är det min egen födelsedag så då behöver jag inte sända brev hem, lyckönskningar till Kongo försäkrar jag dig har alls inte kommit i ordentlig tid. Då du träffar brorsan "min" så bed honom så förfärligt mycket om ursäkt. Skall ej skriva till honom nu för han är skyldig mig brev, så jag väntar och besvarar hans brev, som jag hoppas kommer mycket snart.

Jo den 2 aug. fick jag kaffe på sängen av Ma Pa och Egron. Pappa Oscar och vår lilla älskling voro de första som gratulerade Mamma. Roy gav sin mamma en fin luktflaska och pappa en stilig underklädning ~~XX~~sydd för hand med stiliga blommor på, så ett par böcker. Av Ma Pa och Egron fick jag en termosflaska och ett vackert ylletyg till klädning. Flickornas present från Peking har ännu inte anlänt. Doris och en lärarinna från Kikungshan voro och gratulerade mig med en massa choklad. Titti med blommor och två serviettringar. Så fick jag telegram och brev från Chucheng och Kiaochow.

x 17 chokladhjärtan

Jaså lille Dadda är nu hemma. Ack jag tycker det är så synd om honom längtar så intensivt att få gå och hälsa på honom. Ester! vet du jag tycker det är så hemskt svårt att tänka på att jag kanske aldrig mer skall få se honom här i livet, så fort jag tänker därpå så bara gråter jag. Är det alldeles omöjligt för honom att bli bra? Är hans dålig? För Gud är naturligtvis ingenting omöjligt men av allas Edra brev låter det som om det för mänskligt öga synes hopplöst. Att han kunnat bli så nedbruten på denna korta tid, kanske hade varit bättre om han aldrig kommit till Källtorp där förkylde han sig ju gång på gång. Gud vet ju vad som är bäst för honom och man får ju bedja att hans vilja sker, men om vi måste lämna honom så kommer jag att sörja honom vådligt. Om jag ändå finge tala med honom en gång till, får se den lille rare Dadda, jag känner det ohyggligt svårt. Stackars lilla Mamma. Man tycker att Gud handlar underligt ibland, det är det tredje stora barnet som mamma får lämna och utom det sitt jordiska stöd, nog tycker man att mamma blivit prövad tillräckligt, men det är ju så att för att ädelstenen skall bli riktigt vac-

ker måste den slipas mycket och vår lilla mamma är ju så oändligt tålig och lämnar sig ju helt i Mästarens hand och låter Honom dana henne efter sitt behag. Det blir en vacker ädelsten till slut. Vore alla mödrar så tåliga som vår Mor så--å----- Vi får väl förtrösta på Guds ledning och hjälp. Skrev i går en liten hälsning till Dadda.

I dag regnar det ohyggligt, det regnar genom taknen, så vi får springa med våta handfat och ställa på vinden. I juli månad har vi alltid regntid här i Kina, men nu äro vi ju inne i aug. så vi tycker att vi böra få fint väder nu.

Stackars lilla Lisa som har så klen hjärta, det blir nog svårt för henne då hon skall ut till Kongo igen. Vi får bedja Gud att han gör henne riktigt frisk igen. Tänk att David var så väldigt sjuk i Kongo, ja det var ett Guds under att han gick igenom en sådan pers.

Nog kunna vi vara oändligt tacksamma till Gud som får vara så friska. Ej legat sjuk en enda dag sedan man kom till Kina och det är nu snart tre år sedan. Då jag fick Roy låg jag förstås, men det räknar jag inte för någon sjukdom. Roy har också fått vara så frisk hela tiden och är det än. Han börjar nu få sin sjunde och åttonde tand. Han kan nu stå lite helt för sig själv så han börjar nog snart gå, innan han är år så kanske han går. Har varit uppe på sjukhuset och vägt honom, han vägde då vi kommo hit $11\frac{1}{2}$ kg. vilket de tyckte var mycket bra, de sade också att han såg väldigt duktig och frisk ut. Skall säga att det är skillnad på Hulda Anderssons lilla Maj-Britt och Roy. Den förra är så mager och alldeles gul hy hon ser inte alls frisk ut. Hulda är en förtvivlat snål människa, så hon tycker ej att hon har råd att resa hit till Tsingtau för att få ombyte på luft, utan går där i inlandet med den stackars tösen i hettan. Vi får varje år \$50 i hjälp till rekreationsbidrag, det förslår naturligtvis inte långt här i Tsingtau, men det är ändå hjälp. Nog är det dyrt här och vi kommer alltid efter lite med våra pengar varje år, efter Tsingvistelsen, men det kan ju ingen hjälpa, men måste ju tänka på sin hälsa. Man får försöka att om möjligt ta igen det under vintern. Men då kommer kolen till som äro så hemskt dyra. Du säger kanske "ja, men Hulda är ju änka så hon har det väl svårt." Mej det har hon inte ekonomiskt sett. Hon har visst mellan 500-700 dollar på banken och ibland kan hon sätta in två hela månadslöner på banken märk orörda. Hon får så mycket pengar hemifrån jämt och så har hon en bror i Amerika. Det är ingen som får så många julklappar hemifrån Sverige som Hulda och hon behöver aldrig köpa något åt sin unge, hon har stora packer med klädningstyg till tösen som räcker i många år. Strumpor har hon i massor. Så lever hon på andras bekostnad. Tror ej att hon köpt mer än en bokhylla och en säng sedan hon kom ut till Kina. Nu använder hon Ester Wahlins möbler och förut har hon använt någon annans. Tror att hon nu har beställt sig ett bord. Hon är förskräckligt snål. Här ett exempel. Den våren hon skulle resa in till Tsingtau för att få sin baby, skulle hon göra upp sin räkning med Ma. Hon hade nämligen varit så vänlig och tagit emot Hulda i sitt hem så hon var alltså inackorderad hos Ma. Den dagen hon reste åt hon frukost och middag. Då fick räkningen sade hon till Ma ~~att~~ "du har tagit betalt ~~en~~ dag för mycke." Så sa, Ma då har jag väl räknat fel på något sätt och då hon räknade igenom så hade hon räknat rätt, men Hulda ville inte betala för den dagen då hon reste för det var inte en full dag, sade ej ens att hon skulle betala för de mål hon fått. Ma blev alldeles stum av förvåning. Tänk då har Ma varit så vänligt och tagit emot henne och hon fick det så billigt om dagen, det gick faktiskt åt mycket mer än vad hon fick betala. Är det inte rysligt

med sådana människor. Undrar ej att Ma är trött på inackorderingar hon har under alla år hon varit i Kina fått tagit emot likt och olik. Tycker det är konstigt att en sådan som Hulda skall få så mycket då hon är sådan. Vem vet om hon inte kan komma och mista sin tös då hon är så snål så hon inte sköter henne ordentligt. Vi har varit på henne flera gånger och frågat om hon inte skall komma till Tsingtau för törens skull. Efter allt skall hon visst komma i fjorton dagar det är nog förstås för att hon skall få ut sitt rekreationsbidrag. Man får ej ut det om man inte är ute minst tolv dagar. Dethär får Ni förstås inte låta gå utom familjen, vill ej att andra skall ha reda på det.

Hur går det med Oscars kostym? Ni sänder väl den i tid så jag får den till jul. Lita ej på julklappsådan från Stockholms utan sänd den i vanligt paket via Suez ej som brev det blir fördyrt. Den behövs nästan sändas nästa månad.

Du undrar hur det är med Margaret. Jo hon är riktigt duktig, brun som en neger och även tjock och duktig, så hon är nästan fullt återställd. Men så har hon också skött sig i ett år nu. Hon kommer kanske till Kiaochow i November och stannar över jul. Hennes fästman reser till Amerika i nästa månad och kommer visst tillbaka i jan. eller febr. och då tänker hon visst möta honom en bit på vägen och om hon av läkare anses fullt frisk och får lov att gifta sig gör hon det då hon reser och möter honom. På tal om Margaret så skulle jag gärna vilja ha den där planscen och ge henne som julklapp om det finnes någon möjlighet att få den.

Nu måste jag bestämt sluta mitt pladder. Det var sannt Ruth sade att du skulle sända vår räkning i det här brevet, men jag kunde inte finna någon. Kommer kanske i nästa. — — — — —

Alla Rinellarna hälsar så väldigt mycket till Eder alla
Du själv hälsas kärt av din

Lillasyster

P.S.

Sänder ett foto på mig och min lärare.

D.S.

Kanske du vill vara snäll lämna Lydia den här kud-
den. Om hon vill köpa en vintermössa åt Roy så är
kudden betald. Roy har stött huvudet så tag till
äring. 3.04